

- 4 Котлер Ф., Боуен Дж., Мейкенз Дж. Маркетинг. Гостеприимство. Туризм. /Котлер Ф., Боуен Дж., Мейкенз Дж. – М.: ЮНИТИ, 2011. – 787 с.
- 5 Портер М. Экономическое развитие регионов // Пространственная экономика, 2012. – №4, с.25-27.
- 6 Соколенко И.П. Перспективы развития кластеров туризма в Украине // Бизнес-партнер – Севастополь, 2011. – №3, с. 13-17.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ ІННОВАЦІЙНОГО ПРОЕКТУ

Бровкова О.Г., к.е.н., професор
Зенікова О.І.,
Фоломієв Я.

Одеський національний політехнічний університет

Для успішного здійснення поставленої мети фірмі необхідно обрати стратегію. Стратегію, яка найбільш підходить для використання ресурсів, наявних у цій фірмі, в сучасній ринковій ситуації. Величина прибутку, рентабельність і обсяг продажів становлять ефективність діяльності фірми, якою і визначається прийнятність обраної стратегії.

Проблемі розробки інноваційного проекту присвятили свої праці такі українські та закордонні вчені: Ю.Бажал, В.Александрова, В.Грін'юв, М.Данько, Н.Краснокутська, О.Даций, Д.Черваньов, Й.Шумпетер, Г.Менш, Б.Твісс, К.Фрімен, М.Портер, Р.Фостер, П.Друкер, В.Аньшина, С.Глазьєва, С.Валдайцева, А.Горбунова.

Коли фірма приймає рішення про зміну ринку або продукції, що випускається, вона вже робить перший крок для прийняття інноваційної стратегії.

Основні завдання інноваційного проекту полягають у тому, щоб:

- визначити головні цілі проекту, види інновацій довести, що проект відповідає загальним цілям фірми і гармонійно з ними поєднується викласти конкретні результати реалізації проекту
- обрати інноваційну стратегію фірми по досягненню поставленої цілі реалізації проекту;
- обрати конкретні заходи для реалізації у межах прийнятої інноваційної стратегії;
- визначити можливі форми участі інвесторів у здійсненні інноваційного проекту;
- означення нового вигляду товарів і послуг, які пропонуватимуться фірмою в результаті розробки і реалізації проекту;
- визначити джерела фінансування;
- розрахувати рівень прибутковості;
- визначити перспективи подальшого розвитку фірми на основі даного проекту.

При розробці інноваційних проектів для фірми потрібно враховувати, що сучасні інноваційні проекти, як правило, вимагають значних інвестицій, які не завжди є. Саме тому питання про інвестиції є найбільш важко вирішуваною проблемою, тому що потрібно довести необхідність, вигідність і ефективність даного проекту. Потрібно довести своєму інвесторові суть свого проекту, продемонструвати переваги партнерства і, найголовніше, доходи, які вони отримають, як мінімальні, так і максимальні. Всі ці показники слід відповідним чином оформляти, щоб переконати інвесторів вкласти свій капітал.

Чинники, які блокують інноваційні проекти:

- недовіра менеджерів до нових ідей, що висуваються знизу;
- необхідність узгоджувати нові ідеї безліч разів;
- втручання інших відділів в оцінку новаторських пропозицій;
- жорстка критика і погрози щодо звільнення у зв'язку з допущенням помилок;
- контроль за кожною дією новатора;
- виникнення у вищестоячих керівників «синдрому всезнаючих експертів».

Чинники, які сприяють новаторству:

- надати необхідну свободу вибору,
- забезпечити ініціаторів можливостями і ресурсами,

- підтримати вищим керівництвом;
- вести дискусії і взаємообмін думками без агресій і страху;
- підтримати ефективні зв'язки з працівниками, іншими відділами, науково-технічними організаціями;
- поглибити взаєморозуміння працівників.

Чинники, які впливають на посилення новаторства:

- надати змісту професійній інформації, навіть якщо вона негативна;
- проведення регулярних нарад груп працівників;
- аргументування необхідних змін і реорганізації;
- підтримати бажання працівників завжди навчатися і підвищувати свою кваліфікацію з боку керівництва;
- надати можливість висловлювати свою думку про зміни, які проводяться;
- подолати бар'єри і розмиття меж між різними областями робіт і функціональними обов'язками.

Висновки: Центральною проблемою управління інноваціями є розробка і реалізація інноваційної стратегії підприємства. У роботі обґрунтовано методичний підхід до формування стратегії інноваційної діяльності, що передбачає розробку альтернатив і вибір стратегії з урахуванням факторів зовнішнього і внутрішнього середовища. Єдиної для всіх підприємств моделі інноваційної стратегії не існує. Кожне підприємство, яке діє в ринковій економіці, унікальне за своїми характеристиками.

Література

- 1 Електронний ресурс: <http://bibliofond.ru/detail.aspx?id=463906>
- 2 Єфремов О. Чинники активізації інноваційної діяльності підприємства. Доступний з <http://www.viche.info/journal/1024/>.
- 3 Електронний ресурс: <http://nauka.kushnir.mk.ua/?p=27236>

ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ ПРОЦЕСОМ НА ПІДПРИЄМСТВІ: МЕТОДИКА БЕНЧМАРКІНГУ

Городецька Т.Б., к.е.н.
Ігноян К.С.
Войцещук К.Д.

Одеський національний політехнічний університет

Для оцінки ефективності управління інноваційним процесом можуть використовуватися різні методи. Оцінка ефектності управління може проводитися в ретроспективі, тобто шляхом дослідження раніше створених систем управління і результатів їх функціонування. Аналізуючи попередній досвід, можна одержати ряд кількісних показників, що відбивають ефективність управління. Але ретроспективна оцінка, по суті, не дозволяє визначати порівняльну ефективність різних систем управління, але дозволяє порівнювати різні варіанти управлінських рішень. Досить успішно порівняльну оцінку різних варіантів системи управління можна зробити на основі прогнозованих розрахунків і, зокрема, використання математичного моделювання. Воно здійснюється за допомогою моделей, в яких врахований вплив на результати діяльності об'єкта параметрів, що характеризують систему менеджменту та інформаційних зв'язків між управлінськими структурами.

Таким чином, аналіз підходів та показників для оцінки ефективності управління інноваційним процесом чи його окремими елементами показує, що доцільно використовувати систему критеріїв: часткові критерії, інтегральні (сумарні) критерії за групами і, нарешті, загальні критерії, що показують, якого рівня ефективності можна очікувати від тієї чи іншої системи управління [2,3].